

Αθήνα, 31/10/2022

42 ΧΡΟΝΙΑ, 9 ΜΗΝΕΣ, 25 ΗΜΕΡΕΣ...

Σαν να μην πέρασε μια μέρα.

Κι όμως....πέρασαν τόσα χρόνια που έδωσαν εργασιακές χαρές, εμπειρίες, αναμνήσεις που φτάνουν για να με συντροφεύουν τα επόμενα χρόνια της συνταξιοδικής μου ζωής.

Ολοκληρώθηκε για μένα η επαγγελματική μου σταδιοδρομία, οπότε έφτασε η στιγμή να αποχαιρετήσω συναδέλφους/σες αλλά και συντρόφους/σες.

Πιστεύω ότι μέσα από την εργασιακή, συνδικαλιστική και «πολιτιστική» μου πορεία έβαλα κι εγώ ένα μικρό λιθαράκι στη μεγάλη μας σιδηροδρομική οικογένεια καθώς υπηρέτησα το Σιδηρόδρομο με όποιες δυνάμεις είχα και μέσα από τις θέσεις που μου εμπιστεύτηκαν οι Σιδηροδρομικοί έδωσα τον καλύτερό μου εαυτό, συνεισφέροντας στην εύρυθμη λειτουργία του.

Με κάποιους έγινα φίλος, με άλλους απλά γνωστός.

Νιώθω όμως ικανοποίηση γιατί πιστεύω ότι μέσα από αυτή μου την πορεία δεν έβλαψα κανέναν κι αυτό γιατί σε όλη μου την πορεία προείχε η συναδελφικότητα, η αλληλεγγύη και οι όποιες δράσεις και αποφάσεις πάρθηκαν ήταν βάση μέσα σε αυτό το πλαίσιο.

Συμπορευτήκαμε όλοι μαζί και περάσαμε κρίσεις, δυσκολίες, αντιξοότητες καταφέροντάς πάντα να γινόμαστε πιο δυνατοί και πιο ενωμένοι.

Πλέον ως συνταξιούχος, θα συνεχίσω με όλες μου τις δυνάμεις να προσφέρω στη σιδηροδρομική οικογένεια, είτε μέσα από το Πολιτιστικό μας Κέντρο είτε μέσα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Όπου και να βρίσκομαι όμως ο Σιδηρόδρομος για μένα είναι οικογένεια.

Εύχομαι σε όλους/όλες υγεία, ευτυχία, προκοπή σε προσωπικό – εργασιακό και οικογενειακό επίπεδο. ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΟΛΟΙ/ΟΛΕΣ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΑ.

Με εκτίμηση και συναδελφικούς χαιρετισμούς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΑΣ